Fabián - Láďa Svoboda

```
         Ami                                C         G
1. Slyšte příběh z dávných časů, příběh, který vypráví
        Dmi                          E
   o rytíři s dobrým srdcem, co nesnášel bezpráví.
         Ami                         C             G
   U Běštína z hory Babí, kde měl hrádek zchudlý Jan,
        Dmi                        E
   každý ví, jak pověst praví, říkají mu,
             Ami
   říkaj Fabián.

R: Fabián z hory Jan, chodí lesem nepoznán,
         G                       E
   pase koně na průhoně pak se vrátí z kopců k nám.
       Ami
   Fabián, dobrý host, hospodáři pro radost,
              G                        E             Ami
   jednou za sedm let projde polem,  úrody zas bude dost.

2. Jednou potkal krásnou ženu, nevěděl, že je to lest,
   čarodějku, která chtěla Jana do svých sítí vplést.
   Temné plány, temné lásky, temný osud splétají,
   že je oslepený kouzlem v podhradí si šeptají.
   Pak se našla čistá dívka, vyléčila srdce klín,
   brzy konala se svatba, zlo má ale delší stín.
   Čarodějka plná hněvu spřádá kletbu strašlivou,
   kterou všechno krásné zničí jednou nocí,
   nocí bouřlivou.
R:

3. Ráno probudí se v hrůze, Bože, co to znamená,
   všude kolem trosky tvrze a v nich postel kamenná.
   A ta skála to je místo, kam Fabián chodí spát
   unavený marnou poutí, hledá tu, co má jí rád.
   Je zakletá v žlutý kvítek, ale který, kdo to ví
   volá po ní smutným hlasem, ale kdo mu,
   kdo mu odpoví?
R:

4. Jako malý lesní mužík dělá lidem naschvály,
   kdo si na něj troufne houknout, na toho se dopálí.
   Ale když se změní v ducha, vládne v brdských horách klid
   a kdo vlastní dobré srdce, ten tu s námi,
   s námi může žít.
R:
```